

РЕШЕНИЕ

№ 461

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Лазаров

Членове: Женя Димитрова
Николай Метанов

при участието на секретаря Мария Г. Паскова
като разгледа докладваното от Христо Лазаров Въззивно търговско дело № 20221001000423 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава двадесета от ГПК – Въззивно обжалване.

Образувано е по въззивна жалба от ответниците – „Екоефект-2008“ ООД и „Инфра инвест контракт“ ЕООД, в качеството им на съдружници в Консорциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД, чрез адв. П. срещу решение № 88 от 07.02.2022г., по т.д. № 850/2021г., по описа на Софийски градски съд, т.о., VI-16 състав, с което са осъдени солидарно да върнат на ищеца – Община Червен бряг, сумата от 513 917,73 лева, представляваща заплатена цена по развален поради неизпълнение договор за обособена позиция № 1/25.04.2018 г. BG16RFOP001-2.001-0178-C01-S-003, с предмет „Инженеринг-проектиране и изпълнение на СМР за подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради, строени по индустриален способ на територията на град Червен бряг, заедно със законната лихва за забава върху главницата от предявяването на исковата молба – 17.05.2021 г. до окончателното ѝ погасяване, както и сумата от 35 626,71 лева, представляващи разноски по делото.

Въззивниците/ответниците – „Екоефект-2008“ ООД и „Инфра инвест контракт“ ЕООД считат, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а също така и необосновано. На първо място твърдят, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че процесният договор е развален на основание чл. 262, ал. 2 ЗЗД, тъй като договорът е завършен и с предаден резултат по него и

можел да се развали на основание чл. 265, ал. 2 ЗЗД. На следващо място твърдят, че не са налице и основанията за разваляне по реда на чл. 265, ал. 2 ЗЗД. От приетите по делото съдебно-техническа експертиза, не се установявало съществено отклонение от поръчката или непоправим недостатък на изработеното и следвало да се приеме, че възложителят нямал право да развали договора. Считат, че предметът на поръчката е годен за обичайното си употребление, като установените недостатъци не били достатъчни да обосноват правото по чл. 265, ал. 2 ЗЗД. Според въззивниците, съдът не е изследвал въпроса за характера на констатираните недостатъци – дали са явни или скрити. Твърдят, че възложените работи са приети от поръчващия, както с изрични действия, а така също и с конклюдентни такива. По делото е представен акт образец 19-1/13.11.2018г./Протокол за приемане на извършените СМР/, който е подписан от изпълнителя и възложителя и установявал приемането на извършените дейности до тази дата. По делото не е представен акт образец 19-2/08.04.2019г., но за неговото издаване свидетелствала фактура № 12/08.04.2019г. на стойност 326 421 лева с ДДС, в която е посочено окончателно плащане по този акт за строителство. На следващо място твърдят, че ищецът с четири платежни нареждания е заплатил изцяло уговореното по договора възнаграждение, което също доказвало приемането на договорената работа. Фактът на приемането на изработеното по договора се установявало и от обявление за приключване на обществената поръчка, което неправилно не било кредитирано от съда. Според ответниците, процесният обект е завършен на 05.04.2019г., а ищецът е предприел действия за разваляне на договора едва на 23.12.2020г., когато е отправена нотариалната покана. На последно място твърдят, че първоинстанционният съд неправилно е приел за неоснователно възражението на ответниците, че забавеното изпълнение се дължи на неосказано съдействие от лицето упражняващо строителен надзор – „Хелиос енерджи“ ЕООД. Моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отхвърли предявените иски. Претендира разноси за двете инстанции. В условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от въззиваемия.

Въззиваемият/ответникът – Община Червен бряг, е подал в срок бланкетен писмен отговор на съвместната въззивна жалба, чрез адв. П.. Счита, че въззивната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и законосъобразно. В съдебно заседание излага доводи, че по делото е доказано както неизпълнение на договора, така и лошо изпълнени СМР, които били до такава степен, че се приравнявали на пълно неизпълнение. Моли въззивния съд да потвърди обжалваното решение. Претендира разноси за въззивното производство.

Третото лице помагач на страната на ищеца - „Хелиос енерджи“ ЕООД не е подал отговор на въззивната жалба, не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Въззивната жалба е подадена от легитимирани лица, срещу подлежащо на въззивно обжалване решение, в законоустановения срок и е процесуално допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

При служебно извършената от въззивния съд проверка, на основание чл. 269 ГПК, се

установява, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд правилно е определил фактическата обстановка от представените по делото доказателства и страните не спорят, че на 27.02.2017г. между „Екоефект-2008“ ООД и „Инфра инвест контракт“ ЕООД е сключен договор за гражданско дружество с наименование - „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД. В чл. 3.1 е определено, че съдружниците имат равни дялове от по 50%. На 25.04.2018 г. между Община Червен бряг/възложител/ и „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД/изпълнител/ е сключен договор за обособена позиция № 1 BG16RFOP001-2.001-0178-C01-S-003, с предмет „Инженеринг - проектиране и изпълнение на СМР за подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради, строени по индустриален способ на територията на град Червен бряг, във връзка с договор БФП № BG16RFOP001-2-001-0178-C01 от 10.1.10.2016г.“, по обособена позиция № 1 „Многофамилна жилищна сграда на ул. „Княз Борис 1“, № 49, блок 12, входове А и Б, срещу възнаграждение в размер на 659 160 лева с включен ДДС. Страните са уговорили срок за изпълнение от 260 дни, от които 60 дни за изготвяне на работните проекти и 200 дни за изпълнение на предвидените строителни работи, считано от датата на протокола за откриване на строителна площадка, определяне на строителна линия и ниво, който е подписан на 07.11.2018г. Изпълнителят е поел задължение да извърши качествено и в срок уговорената работа, в съответствие с изискванията на възложителя и техническата спецификация, съгласно документацията за обществена поръчка и офертата на изпълнителя, и да я предаде на възложителя. Възложителят трябва да приеме извършената работа и да заплати уговореното възнаграждение. С актове № 1 и 2 от 11.11.2018г., акт № 3 от 12.11.2018г. и акт № 4, 5 и 6, за установяване на извършени СМР подлежащи на закриване, подписани от представители на страните, се установяват, приетите от възложителя СМР т.нар. скрити работи. С протокол за извършени СМР от 13.11.2018г., подписан от представители на страните, се установяват, приетите от възложителя СМР. С нотариална покана от 23.12.2020г. на нотариус М. П., с район на действие СРС, връчена на изпълнителя на 06.01.2021г., възложителят е отправил едностранно изявление за разваляне на процесния договор, поради наличие на неизпълнени СМР и такива изпълнени с лошо качество. Възложителят е предоставил 30-дневен допълнителен срок на изпълнителя, за изпълнение на на неизпълнените СМР и за поправяне на констатираните недостатъци. Възложителят е предупредил изпълнителя, че несъобразяването на изпълнителя с предоставения допълнителен срок ще счита договора за развален. Изпълнителят е издал фактури за всички договорени СМР. Дължимото по договора възнаграждение в общ размер на 659 160 лева е заплатено в пълен размер, чрез четири банкови преводи: авансово плащане на 27.06.2018 г. на сумата от 197 748 лева, на 21.09.2018 г. е заплатена сумата от 22 609,19 лева, на 08.01.2019г. е заплатена сумата от 112 381,80 лева и окончателно плащане на 10.04.2019 г. на сума от 326 421,01 лева.

С протокол № 487 от 23.10.2019г., по гр.д. № 720/2019г. по описа на Районен съд Червен бряг, по реда на чл. 207 и сл. ГПК е прието заключение на вещото лице – С. С., изготвила съдебно-техническа експертиза. Вещото лице е извършило оглед на процесния обект и

установило, множество неизпълнени и лошо изпълнени СМР, както следва: несиметрични отваряеми крила на входните врати на вход А и вход Б, за който не е изпълнена и неотваряеми; не са изпълнени бетоновите шапки на комините, частично е изпълнен детайла на проекта за бордовете на покрива; прозорците в сутерена по проекта са отваряеми, а са изпълнени 10 броя неотваряеми; не са довършени СМД на новомонтираната дограма на десен апартамент на вход Б – няма монтиран подпрозоръчен перваз; поставената топлоизолация на тавана на мазата е лошо изпълнена и има участъци без изолация; шпакловката и изолацията на балконите на етаж първи е с много лошо качество; външната мазилка по фасадата е с много лошо качество – много неравности, петна, пукнатини и необработени участъци по фуги и тгли; извършеното окабеляване не отговаря на проекта и количествено-стойностната сметка/КСС/, както и има липсващо окабеляване; дейностите описани в раздел енергоспестяващи мерки не са изпълнени на обекта; не са монтирани дръжките на дограмата в апартамент № 27 и № 28; балконските парапети не са изпълнени съгласно проекта; не е монтирана дограма на апартаменти с № 11 и № 12; не са оформени вентилационните отвори на подпокривното пространство; не са изпълнени вратите на техническите помещения и не са изпълнение дейностите за достъпна среда. Това заключение е ясно, конкретно и не е оспорено от страните, поради което следва да се кредитира от въззивния съд.

Видно от приетото, неоспорено от страните и кредитирано от първоинстанционния съд заключение на вещото лице Б. Т., изготвило съдебно-техническа експертиза, се установява, че на процесния обект са извършени СМР по саниране, които са изцяло приключили. Вещото лице към момента на огледа е констатирано следните съществени недостатъци: Входните врати на вх. А и вх. Б, не съответстват на проектната документация да бъдат с размери 260 см. и височина 220 см. с две отваряеми крила и две неотваряеми, разположени симетрично спрямо средата на рамката, като на място входните врати са изпълнени с две неотваряеми части, симетрично разположени и една отваряема част — малка и голяма, несиметрично разположени с различни размери. Във вход „А“ монтираната противопожарна врата към сутерена е изкривена при монтажа и към момента не се затваря плътно, като образува в долния край луфт от около 1,5 см, спрямо горния край. Направената външна мазилка на цялата сграда е с много лошо качество - слабо покритие, неравна повърхност, налице са места с петна от некачествено замазване, множество участъци по всички фасади са с издутини в мазилката, които при напукване започват да се ронят и остават петна без мазилка. Според вещото лице, причината за това е липса на положен грунд между шпакловката и мазилката, която не осигурява достатъчна свързаност между пластове. На фасада юг, над вход Б, в зоната на двойния покрив, е налице голям участък над терасата на последния етаж, в който направената мазилка е отлепена и паднала върху козирката, заедно с мрежата. В този открит участък е констатирано, че положената топлоизолация е без монтирани дюбели за закрепване към фасадата на сградата. Над неостъклените тераси не е изпълнена топлоизолацията съгласно проектния детайл, не е направена нова обшивка от ламарина и топлоизолацията не е довършена по цялата височина. На северната фасада, над последната тераса и на двата входа козирката е без изпълнена топлоизолация и обшивка с

ламарина. На покрива всички бордове са с монтирана обшивка от поцинкована ламарина, като всички отделни елементи са захванати с пирони - по един брой във всеки край. Този начин на захващане с пирони не прави неподвижна връзката на ламарината с борда и не дава необходимата при различни натоварвания и най-вече при вятър, здравина, като съществува голяма вероятност от отделяне на отделни елементи от ламарината, което създава опасност от увреждане на лица или имущество. Бордовете не са изпълнени по детайлите, съдържащи се в проектната документация, включително няма монтирана топлоизолация по борда, няма монтирана и хидроизолация по борда, на места липсва и ламаринена обшивка. Не са изпълнени шапки на комините. В подпокривното пространство е положена неравномерно топлоизолация, поради вероятно незаравнена основа.

Мълниезащитата на вход „А“ на покрива е захваната с три скоби с винтове към едно от коминните тела. Винтовете на тези скоби са завити само в монтираната топлоизолация и при натоварването от вятър и от тежестта мълниезащитата е извита напред и почти паднала на покрива, при което е скъсана и топлоизолацията, заедно с мрежата и направената мазилка. В този вид не може да се гарантира функционалността на мълниезащитата и съществува опасност изцяло да падне. Вентилационните отвори на подпокривното пространство не са завършени. Част от тях са затворени с мрежата от изпълнената топлоизолация. Не са монтирани прозорци на машинните помещения на двата входа. Положената хидроизолация с посипка на покрива е изпълнена без необходимите наклони за оттичане на водите. Към момента е с множество издути участъци по цялата си площ, поради което се задържа голямо количество вода, което не може да се оттече. Хидроизолацията при връзката със стените не е залепена, което към момента позволява навлизане на вода между изолацията и стената и компрометира изолирането. Подпрозоречната пола на прозорците не е изпълнена съгласно проекта и приложения детайл, като под металния перваз не е положена топлоизолационна плоча. В сутерена по тавана е монтирана топлоизолация, но са налице и участъци без такава. Монтираната изолация е само залепена, без дюбели, осигуряващи захващането. В отговор на въпрос 1, вещото лице е отговорило, че общата сума на всички извършени качествено СМР е 247 551,23 лева с ДДС. В отговор на въпрос 2, вещото лице е отговорило, че общата сума на всички неизвършени по договора СМР е 235 659,09 лева с ДДС. В тази сума са включени компрометирани СМР на обща стойност 142 068,18 лева с ДДС, който са толкова лошо изпълнени, че следва да се приемат като неизпълнени. В отговор на въпрос 3, вещото лице е отговорило, че общата сума за отстраняване на всички некачествено извършени СМР е 212 401,29 лева с ДДС. В отговор на въпрос 4, вещото лице е отговорило, че строителството не е завършено, не може да бъде подписан акт 15 и не може да се издаде удостоверение за въвеждане в експлоатация.

Във възникващото производство е приет протокол за извършени СМР от 01.04.2019г., който е подписан само от представител на изпълнителя.

За да уважи предявеният главен иск, първоинстанционният съд е изложил решаващи мотиви, че ищецът законосъобразно е упражнил правото си да развали договора, поради неизпълнението на задълженията на ответниците в договорения срок, както и

несъответствие в количествено и качествено отношение на извършените СМР. Ищецът е заплатил на ответниците възнаграждение за всички уговорени СМР в общ размер на 659 160 лева. Приел, че процесният договор за изработка не е за продължително или периодично изпълнение. Развалянето на договора имало обратно действие, поради което всички платени суми са получени на отпаднало основание, поради което подлежат на връщане сумата от 513 917,73 лева, на основание чл. 55, ал. 1, т. 3 ЗЗД. Според първоинстанционния съд, полученото възнаграждението за качествено извършените СМР било предмет на иск за обезщетение по чл. 59, ал. 1 ЗЗД, каквато претенция не била предмет на спора по делото. Приел, че съдружниците в консорциума отговаряли солидарно пред възложителя, на основание чл. 261, ал. 3 вр. с чл. 304 ТЗ. Предвид основателността на иска за главница, е уважил като основателен и акцесорният иск за мораторна лихва върху главницата, считано от подаването на исковата молба до окончателното ѝ заплащане.

Поради уважаването на главния иск, първоинстанционният съд не е разгледал предявения евентуален иск за осъждане на ответниците да заплатят разходите за поправка на изпълнени с лошо качество СМР.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд приема от правна страна следното:

С разпореждане № 191 от 07.06.2021г. по т.д. № 850/2021г. по описа на СГС, първоинстанционният съд е прекратил производството по евентуалния иск за намаляване на вече заплатено възнаграждение по договора за изработка със сумата от 513 917, 73 лева, на основание чл. 265, ал. 1, т. 3 ЗЗД. Това разпореждане не е обжалвано и е влязло в сила.

С определение 803 от 05.10.2021г. по т.д. № 850/2021г. по описа на СГС, първоинстанционният съд е прекратил производството по евентуалния иск за връщане на сумата от 461 412 лева, на основание чл. 55, ал. 1, пр. 2 ЗЗД. Това определение не е обжалвано и е влязло в сила.

Предмет на делото във въззивното производство са главният иск на договорно основание и евентуалният иск за осъждане на ответниците да заплатят разходите за поправка на изпълнени с лошо качество СМР в общ размер на 283 723,21 лева с ДДС.

По предявения главен иск на извъндоговорно основание:

Първоинстанционният съд правилно е определил правната квалификация на правата претендирани от ищеца за връщане на сумата от 513 917,73 лева, представляваща заплатено възнаграждение по договор за изработка, който е развален от ищеца, на основание чл. 55, ал. 1, пр. трето ЗЗД, както и на искането за законна лихва считано от предявяване на иска до окончателното плащане на главницата, на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Между Община Червен бряг и „Екоефект-2008“ ООД и „Инфра инвест контракт“ ЕООД, в качеството им на съдружници в Консоциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД, е възникнало валидно правоотношение по сключен по реда на ЗОП договор за „Инженеринг - проектиране и изпълнение на СМР за подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради, в Червен бряг, на ул. „Княз Борис I“, № 49, блок 12,

входове А и Б. Ищецът е възложил на гражданското дружество да извърши СМР по проектиране и саниране на сградата, срещу възнаграждение на обща стойност 659 160 лева с ДДС и за срок от 260 дни. С протокол за откриване на строителна площадка, определяне на строителна линия и ниво от 07.11.2018г., обектът е предаден от възложителя на изпълнителя. Възложителят е заплатил на изпълнителя сума в общ размер на 659 160 лева с ДДС.

Видно от двете неоспорените от страните заключения на вещите лица, изготвили съдебно-техническите експертизи, се установява фактът на неизпълнение на договорени СМР в общ размер на 235 659,09 лева с ДДС, както и на некачествено изпълнени СМР, за отстраняване недостатъците на които е необходимо извършване на разходи в общ размер на 212 401,29 лева. Следователно ищецът е установил при условията на пълно и главно доказване, че изпълнителят не е изпълнил в уговорения срок работата, както и че няма да я изпълни по уговорения начин. Нещо повече, по делото няма нито едно годно доказателствено средство, че тези работа са изпълнени или са поправени към датата на приключване на устните състезания във въззивното производство. Следователно ищецът законосъобразно е упражнил правото си едностранно да развали процесния договор с нотариална покана, връчена на ищеца на 06.01.2019г. и договорът е развален след изтичането на определения в поканата 30-дневен срок, считано от 05.02.2019г., на основание чл. 87, ал. 1 ЗЗД.

По вече изложените съображения са неоснователни възраженията на ответниците, че процесният договор не е развален на основание чл. 262, ал. 2 ЗЗД, тъй като договорът е завършен и с предаден резултат по него, че не са налице основанията за разваляне по реда на чл. 265, ал. 2 ЗЗД, че не се установявало съществено отклонение от поръчката или непоправим недостатък на изработеното, както и че предметът на поръчката е годен за обичайното си употребление, като установените недостатъци не били достатъчни да обосноват правото по чл. 265, ал. 2 ЗЗД.

Според настоящия съдебен състав, при доказано пълно неизпълнение на СМР в размер на 235 659,09 лева с ДДС и лошо изпълнение на СМР в размер на 212 401,29 лева, при общо възложени СМР на стойност 659 160 лева с ДДС, неизпълнението на ответниците е повече от достатъчно, изправната страна едностранно да упражни правото си да развали договора.

Неоснователни са възраженията на ответниците, че процесният обект е завършен на 05.04.2019г., възложените работи са приети от поръчващия, както с изрични действия, а така също и с конклюдентни такива.

В отговорите на исковата молба се съдържат признание на факта, че изпълнените СМР не са приети от възложителя в нарушение на чл. 264 ЗЗД, както и поради бездействие на надзорника – Хелиос енерджи ЕООД/л. 312 и л. 328/. Това признание, кореспондира с отправените от изпълнителя до възложителя шест покани /л. 317 –л. 328/, последната от 26.06.2019г., с които го кани да му осигури достъп до обекта за да изпълни останалите СМР, както и да приеме вече изпълнените такива. Това представлява признание на неизгоден факт от законните представители на ответниците, което преценено съобразно всички обстоятелства по делото, съгласно разпоредбата на чл. 175 ГПК, безспорно установява, че

работата не е приета от възложителя. Ето защо, в процесния случай не могат да намерят приложение разпоредбите на чл. 264, ал. 2 и ал. 3 ЗЗД. Освен това, възраженията на поръчващия за неправилно изпълнение не се преклудират, ако изпълнителят е знаел за недостатъците. Както вече беше отбелязано, ответниците са съставили протоколи и са предали СМР, за които по делото е доказано, че никога не са били извършени. Това са такива недостатъци, за които е обективно невъзможно ответниците да не са знаели, поради което обстоятелството, че между страните са съставени протоколи за приемане на извършени СМР и тяхното заплащане от възложителя, не може да обоснове извод за дължимост на уговореното възнаграждение, при доказано неизпълнение по договора за изработка. Следователно ищецът законосъобразно е упражнил правото си едностранно да развали договора, поради неизпълнението на задълженията на ответниците в договорения срок, както и несъответствие в количествено и качествено отношение.

Незаконосъобразни са изводите на първоинстанционния съд, че процесният договор за изработка не е за продължително или периодически изпълнение и развалянето на договора има обратно действие, поради което ответниците дължат връщане на полученото възнаграждение в претендирания от ищеца размер.

Според настоящия съдебен състав, при едностранно разваляне на двустранен договор за изработка/строителство, изпълнението по който е вече предприето, на изпълнителя се дължи заплащане освен на извършената работа, още и на направените от него разходи, но също и на печалбата, който той би получил от изпълнението на същата работа, по аргумент от чл. 268 и чл. 269, ал. 2 ЗЗД. Съгласно правната доктрина и трайно установената и непротиворечива практика на ВКС, договорът за изработка е с продължително изпълнение и развалянето му има действие за в бъдеще/Д., М. Договор за строителство, Сиби-2012, стр. 40; решение от 08.12.2009г., по гр.д. № 283/2009г. на ВКС, I т.о., решение от 20.02.2009г. по гр.д. № 363/2008г. на ВКС, II т.о., решение № 124 от 05.12.2019г., по т.д. № 2809/2018г. на ВКС, II т.о. и решение по ВАД 36/2007г. на АС при БТПП/.

Ищецът е заплатил на ответниците възнаграждение за всички уговорени СМР в общ размер на 659 160 лева, от които претендира връщане на сумата от 513 917,73 лева. Вещото лице Т. е установило, че общата сума на всички извършени качествено СМР е 247 551,23 лева с ДДС. Тази сума не подлежи на връщане от ответниците при разваляне на договора, тъй като основанието за нейното заплащане не отпада с неговото разваляне. Вещото лице Т. е установило, че общата сума на всички неизвършени СМР е 235 659,09 лева с ДДС. Сумата, която подлежи на връщане поради развалянето на договора е за неизпълнените, но заплатени СМР, тъй като основанието за нейното задържане е отпаднало, на основание чл. 55, ал. 1, пр. трето ЗЗД. Следователно предявеният главен иск е доказан и основателен до размера от 235 659,09 лева с ДДС, и следва да се отхвърли като неоснователен за горницата над тази сума до предявения размер от 513 917,73 лева.

Законосъобразни са изводите на първоинстанционния съд, че съдружниците в консорциума отговарят солидарно пред възложителя, на основание чл. 261, ал. 3 вр. с чл. 304 ТЗ.

Предвид основателността на искът за главница до размера от 235 659,09 лева, основателен е акцесорният иск за заплащане на обезщетение за забавено изпълнение върху нея, считано от 17.05.2021г. до окончателното ѝ заплащане, а в останалата част е неоснователен и следва да се отхвърли.

По евентуалния иск:

Поради частичното отхвърляне на главния иск за сумата над 235 659,09 лева до предявения размер от 513 917,73 лева, въззивният съд следва да разгледа предявения евентуален иск за осъждане на ответниците да заплатят сумата от 283 723,21 лева, представляващи разходи за поправка на изпълнени с лошо качество СМР, с правно основание чл. 265, ал. 1, пр. второ ЗЗД.

Видно от приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице Т., изготвило съдебно-техническата експертиза, се установява, че ответниците са изпълнили некачествени СМР, за отстраняване недостатъците на които е необходимо извършване на разходи в общ размер на 212 401,29 лева. Ищецът е установил при условията на пълно и главно доказване, че извършените СМР имат недостатъци и за тяхното отстраняване и поправяне са необходими разходи. Следователно предявеният евентуален иск е доказан и основателен до размера от 212 401,29 лева с ДДС и следва да се отхвърли като неоснователен за горницата над тази сума до предявения размер от 283 723,21 лева.

Предвид основателността на искът за главница до размера от 212 401,29 лева, основателен е акцесорният иск за заплащане на обезщетение за забавено изпълнение върху нея, считано от 17.05.2021г. до окончателното ѝ заплащане, а в останалата част искането е неоснователно и следва да се отхвърли.

По вече изложените съображения по главния иск, съдружниците в консорциума отговарят солидарно пред възложителя, на основание чл. 261, ал. 3 вр. с чл. 304 ТЗ.

По искането на страните за разноски:

Предвид необходимостта от преизчисляване на сторените от страните разноски за двете инстанции, поради частичното уважаване и отхвърляне на главния и евентуален иск, както и по съображения за изчерпателност и яснота на решението в частта за разноските, решението на първоинстанционния съд следва да се отмени изцяло в тази част и въззивният съд да присъди направените разноски за двете инстанции.

Ищецът е направил разноски за първоинстанционното производство за държавна такса в размер на 20 556,71 лева, депозит за възнаграждение на вещи лица в размер на 900 лева и 14 170 лева адв. възнаграждение, което е уговорено в договора за правна защита и съдействие, и е реално платено по банков път. Ищецът е направил разноски за въззивното производство за адв. възнаграждение в размер на 14 169,60 лева с ДДС, което е уговорено в договора за правна защита и съдействие, и е реално платено по банков път. Неоснователно е възражението на ответниците за прекомерност на заплатеното от ищеца адв. възнаграждение за въззивното производство. Заплатеното адв. възнаграждение е под нормативно определения минимум от 11 808 лева без ДДС, поради което не е прекомерно и

не следва да се намалява. Сторените разноски от ищеца за двете инстанции са в общ размер на 49 796,31 лева. Съобразно уважената част от исковите претенции в общ размер на 448 060,38 лева, ответниците дължат на ищеца разноски за двете инстанции в общ размер на 43 414,70 лева.

Ответниците са направили разноски за първата инстанция за възнаграждение на вещо лице в размер на 800 лева и за адв. възнаграждение в размер на 4 500 лева, което е договорено и реално заплатено по банков път. Ответниците са направил разноски за въззивното производство за държавна такса в общ размер на 10 278,35 лева и за адв. възнаграждение в размер на 6 800 лева, което е уговорено в договора за правна защита и съдействие, и е реално платено по банков път. Сторените разноски от ответниците за двете инстанции са в общ размер на 22 378,35 лева. Съобразно отхвърлената част от исковите претенции в общ размер на 65 857,35 лева, ищецът дължи на ответника разноски за двете инстанции в общ размер на 2 867,67 лева.

Следователно ответниците дължат на ищецът, при условията на компенсация на сторените разноски, сума в общ размер на 40 547,03 лева.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 88 от 07.02.2022г., по т.д. № 850/2021г. по описа на Софийски градски съд, т.о., VI-16 състав, в частта, с която „Екоефект-2008“ ООД, ЕИК 200423956 и „Инфра инвест контракт“ ЕООД, ЕИК 204377260, в качеството им на съдружници в Консоциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД са осъдени солидарно да върнат на Община Червен бряг, сумата над 235 659,09 лева до 513 917,73 лева, представляваща заплатена цена по развален поради неизпълнение договор за обособена позиция № 1/25.04.2018 г. BG16RFOP001-2.001-0178-C01-S-003, с предмет „Инженеринг-проектиране и изпълнение на СМР за подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради, строени по индустриален способ на територията на град Червен бряг, ведно със законната лихва за забава върху главницата над 235 659,09 лева до 513 917,73 лева, считано от предявяването на исковата молба – 17.05.2021 г. до окончателното ѝ погасяване и за сумата от 35 626,71 лева, представляващи разноски по делото **И ВМЕСТО НЕГО**

ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ главния иск на Община Червен бряг за солидарно осъждане на „Екоефект-2008“ ООД, ЕИК 200423956 и „Инфра инвест контракт“ ЕООД, ЕИК 204377260, в качеството им на съдружници в Консоциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД да му върнат сумата над 235 659,09 лева до 513 917,73 лева, представляваща заплатена цена по развален поради неизпълнение договор за обособена позиция № 1/25.04.2018 г. BG16RFOP001-2.001-0178-C01-S-003, с предмет „Инженеринг-проектиране и изпълнение на СМР за подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради, строени по индустриален

способ на територията на град Червен бряг, ведно със законната лихва за забава върху главницата над 235 659,09 лева до 513 917,73 лева, считано от 17.05.2021 г. до окончателното ѝ погасяване.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 88 от 07.02.2022г., по т.д. № 850/2021г., по описа на Софийски градски съд, т.о., VI-16 състав, в частта, с която „Екоефект-2008“ ООД, ЕИК 200423956 и „Инфра инвест контракт“ ЕООД, ЕИК 204377260, в качеството им на съдружници в Консоциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД са осъдени солидарно да върнат на Община Червен бряг, сумата от 235 659,09 лева, представляваща заплатена цена по развален поради неизпълнение договор за обособена позиция № 1/25.04.2018 г. BG16RFOP001-2.001-0178-C01-S-003, с предмет „Инженеринг-проектиране и изпълнение на СМР за подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради, строени по индустриален способ на територията на град Червен бряг, ведно със законната лихва за забава върху главницата от 235 659,09 лева, считано от 17.05.2021 г. до окончателното ѝ погасяване.

ОСЪЖДА „Инфра инвест контракт“ ЕООД, ЕИК 204377260 и „Екоефект-2008“ ООД, ЕИК 200423956, в качеството им на съдружници в Консоциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД да заплатят солидарно на Община Червен бряг, сумата от 212 401,29 лева, представляващи разноски за отстраняване на недостатъците за извършени СМР, по договор за обособена позиция № 1/25.04.2018г. BG16RFOP001-2.001-0178-C01-S-003, с предмет „Инженеринг-проектиране и изпълнение на СМР за подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради, строени по индустриален способ на територията на град Червен бряг, ведно със законната лихва за забава върху главницата от 212 401,29 лева, считано от 17.05.2021г. до окончателното ѝ плащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на Община Червен бряг срещу „Инфра инвест контракт“ ЕООД, ЕИК 204377260 и „Екоефект-2008“ ООД, ЕИК 200423956, в качеството им на съдружници в Консоциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД, солидарно да му заплатят сумата над 212 401,29 лева до 283 723,21 лева, ведно със законната лихва върху отхвърлената главница.

ОСЪЖДА „Екоефект-2008“ ООД, ЕИК 200423956 и „Инфра инвест контракт“ ЕООД, ЕИК 204377260, в качеството им на съдружници в Консоциум „Комфортстрой 2017“ ДЗЗД солидарно да заплатят на Община Червен бряг сумата от 40 547,03/четиридесет хиляди петстотин четиридесет и седем, и 3 стотинки/ лева, представляващи разноски за двете инстанции.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца - „Хелиос енерджи“ ЕООД, ЕИК 200318097.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____